

φυσική αὐτῶν νοσηρότης, ἢ δυσάρεστος φωνή, ἢ ἢ σκληρὰ, μέλαινα σὰρξ, ἀρχοῦν ν' ἀποτρέψωσι τινὰ ἀπὸ τὴν δαπάνην τῆς ἀνατροφῆς αὐτῶν ἢ διατηρήσεως. Τρώγει δὲ ὁ Κασουάριος, ἀγριοὺς μὲν, καρπούς, τρυφεράς ῥίζας, καὶ κάποτε τοὺς νεοσσοὺς μικρῶν ζώων· ἀλλ' ἀφοῦ ἡμερωθῆ, τρέφεται ὄχι μόνον με καρπούς, ἀλλὰ ἢ με ἄρτον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀναλίσκε καθήμεραν περιίπτε μίαν ἡμῶν ὄκταν. Ἡ ταχυδρομία τῶν πτηνῶν τούτων εἶναι θαυμαστή· πολλάκις ὑπερβαίνουν καὶ τοὺς ταχυτάτους ἵππους. Εἰς σκύλους δὲ ἀντιστέκονται, βαρέως κτυποῦντες αὐτοὺς με τοὺς πόδας. Τὸ θηλυκὸν γενῆ τρία αὐγά, ψαροῦ χρώματος, ποικιλιμένοι με πράσινον· περιθάλλει δὲ αὐτὰ μόνον, χωρὶς τοῦ ἀρσενικοῦ τὴν βοήθειαν, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς νυκτός· ἀλλὰ τὴν ἡμέραν δὲν ἀπαιτοῦν φροντίδα τινά, διότι, σκεπαζόμενα με ὀλίγην ἀμμονμέσα εἰς τὴν τρύπαν ὅπου ἐγεννήθησαν, ἐκθέτονται εἰς τὴν ζοογόγον τοῦ ἡλίου ἐπιρροήν. Ὁ εἰς αἰχμαλωσίαν Κασουάριος πνύρει οὕτω τὰ αὐγά του εἰκοσιοκτὼ ἡμέρας. Ἐφέρθη δὲ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ πτηνὸν τοῦτο ὑπὸ τῶν Ὀλλανδῶν, κατὰ τὸ 1597.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Κασουάριος εἶναι σχεδὸν γυμνή, σκεπασμένη με γαλανόν τι δέρμα, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀναφύονται ὀλίγαι σκορπισταὶ τρίχες. Καθοπλίζει δὲ αὐτὴν κωνικὴ περικεφαλαία, ἀπὸ κερατοειδῆ οὐσίαν, μελάγχρυνος μὲν ἔμπροσθεν, κιτρινὴ δὲ εἰς ἄλλα μέρη. Σπογγώδεις ἀδενοειδεῖς μεμβράναι, ἐρυθροῦ καὶ ἰώδους χρώματος, ἐπικαλύπτουν τὸν λάρυγγα, κατακρεμάμεναι εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος. Τὰ ἐπὶ τοῦ σώματος πτερά, γαλανοῦ τινὸς μαύρου χρώματος, ἔχουν χαρακτῆρα ἰδιαίτερον, ὁμοιάζοντα ὅπως οὖν μακρὰς λεπτὰς τρίχας. Τὴν πτέρυγα, ἣτις ὅμως ποσῶς δὲν τὸν χρησιμεύει διὰ νὰ πετᾷ, συγκροτῶν πέντε γυμνὰ κονδύλια, ἢ μᾶλλον πέντε κοῖλοι σωλῆνες, ἄτριχες καὶ κόκκινοι πρὸς τὸ ἄκρον.

Τὸ πτηνὸν τοῦτο, ἀφοῦ λάβῃ τὸ πλήρες αὐτοῦ μέγεθος, ἔχει πλέον παρὰ δύο πηχῶν μήκος ἀπὸ τὸ ῥάμφος ἕως τὰ ὀπίσθια. Τὰ δὲ νεογνὰ στεροῦνται περικεφαλαίας, καὶ τὰ πτερά των εἶναι ἀνοικτοῦ κοκκίνου χρώματος, μεμιγμένον με ψαρόν.

ΦΙΛΟΜΑΘΕΙΑ ΤΩΝ ΙΣΛΑΝΔΩΝ.

ΠΑΛΑΙΟΘΕΝ ἐλεγκράτησεν ἢ ἀγάπη τῶν γραμμάτων μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς νήσου Ἰσλανδίας. Πόσον ὠφελίμως ἐξοδεύουν οἱ πτωχοὶ αὐτοὶ ἀνθρώποι τὰς μακρὰς ἐσπέρας τοῦ μακροτάτου χειμῶνος των! πόσον διαφόρως ἀπ' ἄλλης τινὰς, οἱ ὁποῖοι δαπανοῦν πολλάκις τὸν πολῦτιμον αὐτῶν καιρὸν εἰς ἀρολογίαν καὶ βωμολοχίαν, εἰς τυχερὰ παιγνίδια, ἴσως δὲ ἢ εἰς

ἀσελγεῖς χορὸς ἢ φθοροποιὰς οἰνοποσίας! Εἰς τὴν Ἰσλανδίαν, ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, κυριοὶ καὶ κυρία, παῖδια καὶ δούλοι, συναθροίζονται περὶ λύκων ἀράς. Καθεὶς λαμβάνει ἀνά χεῖρας τὸ ἔργον του, ἐκτὸς ἐνός, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀναγνώστης. Μολονότι δὲν ἔχουν παρὰ ὀλιγώτατα τυπωμένα βιβλία, πολλοὶ ὅμως εἶναι καλλιγράφοι ἐξαιρέτοι, καὶ ἀντιγράφουν τὰς πολυαριθμοὺς ἱστορίας τῆς νήσου των. Ὁ ἀναγνώστης διακόπτεται συχνὰ ἀπὸ τὸν οἰκοδεσπότην, ἢ ἄλλον τινὰ εἰδήμονα, ὅστις κάμνει παρατηρήσεις, ἢ προβάλλει ἐρωτήματα διὰ νὰ γυμνάξῃ τὴν εὐφυΐαν τῶν παιδίων ἢ τῶν δούλων. Τοιοτρόπως στολιζοῦνται ὅλων τὰ πνεύματα με τοσαύτας ὠφελίμους γνώσεις, ὥστε οἱ περιηγηταὶ πολλάκις ἐκπλήττονται ἀκούοντες τοὺς αὐτοδιδάκτους τούτους χωρικοὺς νὰ συνομιλῶσι περὶ ὑποθέσεων, τὰς ὁποίας δὲν γνωρίζον εἰς ἄλλης τόπος παρὰ οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος σοφοί. Ἄλλ' εἰς τὴν μάθησιν αὐτῶν δὲν ἀμελοῦν οἱ νησιῶται οὗτοι νὰ προσθέτωσιν ἀρετὴν καὶ εὐσεβειαν. Καθὼς ἐξοδεύουν τὰς ἐσπέρας των λογικώτατα διὰ τῆς ἀναγνώσεως, παρόμοια τελειοῦν αὐτὰς θεοσεβέστατα διὰ ψαλμοφῶν καὶ προσευχῆς.

ΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.—Οὐδὲ σκοπὸν ἔχω, οὐδὲ καιρὸν, οὐδὲ δύναμιν, νὰ παραστήσω τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνέκφραστον λαμπρότητα πάντων τῶν τῆς θείας Γραφῆς χαρακτῆρων· λέγω δὲ μόνον, ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὅσοι ἐμφαίνουσιν ἔργον Θεοῦ τὰς θείας Γραφὰς, εἰς εἶναι ἡ θαυμασία τῆς φράσεως ἀπλότης. Αὐτὴ ἔχει κάλλος μέγα καὶ θαυμασίον, ἀλλὰ φυσικόν, ἄτεχνον, καὶ ἀνεπιτήδευτον· ἔχει εὐπρέπειαν καὶ σεμνότητα, ὑπερβαίνουσαν πᾶσαν ὠραιότητα καὶ σεμνοπρέπειαν· ἔχει δύναμιν ἢ χάριν, ἣτις εἰσέρχεται εἰς τῆς καρδίας τὸ κέντρον. Παντὸς ἀνθρώπου τὸ σύγγραμμα μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν ἀνάγνωσιν χορτάζει, ἐπιτοε δὲ καὶ ἀηδίαν φέρει· ἢ ἀνάγνωσις ὅμως τῆς θείας Γραφῆς οὐδέποτε φέρει χορτασμόν· ὅσον δὲ ἀναγνώσκεις αὐτὴν, τοσοῦτον ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ σου τὴν ταύτης ἀνάγνωσιν.—ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

ΑΤΑΡΑΞΙΑ.

ΟΣΟΝ ἀξίζει μία ἡσυχος ἡμέρα, δὲν ἀξίζουν ἑκατὸν ἡμέραι ἀνῆσυχου. Ἐντὸς εἰς τὴν ἰδίαν μας καρδίαν εὐρίσκειται ἡ πηγὴ πασῶν τῶν ἡδονῶν· ὅστις ζητεῖ αὐτὰς ἀλλὰ ἄλλως, ὑβρίζει τὸ Θεῖον. Οἱ σκοποὶ μου, αἱ ἐπιθυμίαι μου, καὶ αἱ ἐλπίδες μου, δὲν ἐκτείνονται ποτὲ ἐπέκεινα τοῦ ἰδίου μου κόλπου. Οἱ ποταμοὶ τρέχουν ταχέως πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμβαίνουν εἰς αὐτὴν χωρὶς